

HÖGSTA DOMSTOLEN
Avd. 2

PROTOKOLL
vid föredragning
DAG FÖR BESLUT
2003-10-09
Stockholm

Aktbil. nr
Mål nr Ö 3574-03

NÄRVARANDE
JUSTITIERÅD

Lars K Beckman, Munck, Lennander, Lindeblad och
Calissendorff (referent)

FÖREDRAGANDE
REVISIONSSEKRETERARE
TILLIKA
PROTOKOLLFÖRARE

Jonsson

PARTER

KLAGANDE

A-W. F.

Offentlig försvarare: advokaten T. J.

MOTPART

Riksåklagaren

SAKEN

Häktning i utlämningsärende

ÖVERKLAGADE
AVGÖRANDET

Stockholms tingsrätt, avd. 13, beslut den 27 augusti 2003 i
mål B 5333-03

Målet föredras.

Högsta domstolen fattar följande

	Postadress	Telefon	Expeditionstid
HÖGSTA DOMSTOLEN	Box 2066 103 12 STOCKHOLM	08-617 64 00	08.45-12.00 13.15-15.00

BESLUT

Sedan en framställning om utlämning av A-W. .F. (A-W. F.) till Frankrike inkommit till Justitiedepartementet har Stockholms tingsrätt i beslut den 27 augusti 2003 häktat A-W. F.. A-W. F. har överklagat häktningsbeslutet under åberopande av att det häktningsbeslut som den 19 maj 2003 meddelats av en undersökningsdomare vid förstainstansdomstolen i Perigueux och som ligger till grund för framställningen om utlämning är uppenbart oriktigt, då det grundar sig på vilseledande uppgifter från svensk polismyndighet. A-W.F. har tillagt att det dessutom inte föreligger någon flyktfara.

Vid fråga om häktning till säkerställande av en begäran om utlämning skall enligt 16 § andra stycket lagen (1957:668) om utlämning för brott bestämmelserna i 24 kap. rättegångsbalken tillämpas (jfr. artikel 22 i 1957 års europeiska utlämningskonvention). Enligt 1 § i nämnda kap. förutsätts för häktning att det föreligger sannolika skäl för att personen har begått det brott som han är misstänkt för. Vid prövning av en fråga om häktning i ett utlämningsärende uppkommer emellertid, på motsvarande sätt som vid bedömningen av om förutsättningarna för utlämning enligt 9 § utlämningslagen föreligger, spørsmålet vilken bevisverkan som skall tillerkännas ett häktningsbeslut från en myndighet i den anmodande staten (NJA II 1958 s. 44). Enligt 9 § tredje stycket utlämningslagen skall, om så har bestämts i en överenskommelse med den anmodande staten, bl.a. ett av domstol eller domare i den anmodande staten meddelat häktningsbeslut godtas som grund för utlämningen om det inte i särskilt fall framgår att beslutet är uppenbart oriktigt. Detta måste gälla även vid prövning av fråga om häktning i ett utlämningsärende.

Mellan Sverige och Frankrike gäller 1957 års europeiska utlämningskonvention. Denna konvention utgör en sådan överenskommelse som avses i 9 § tredje stycket första meningen utlämningslagen. Det franska häktningsbeslutet är fattat av en domare. Frågan är då om häktningsbeslutet kan anses uppenbart oriktigt.

I det franska häktningsbeslutet anges att A-W. F. även kallas M. M. A. och "M." och att han häktas på den grunden att det "föreligger allvarliga och överensstämmande indicier" på att han har gjort sig skyldig till försök till bedrägeri, urkundsförfalskning och brukande av falsk urkund under juli-augusti 2001. Av beslutet framgår att de påstådda gärningarna avser ett på en falsk handling i ett franskt företags namn upprättat skriftligt uppdrag till en fransk bank att överföra ett belopp från företagets konto till ett konto i Nordbanken, Degerfors, med en M. M. A. som innehavare. Det anges vidare i beslutet att den svenska polisen i sin utredning har identifierat en somalisk medborgare som är känd för sin brottsliga verksamhet. Denne heter egentligen A-W. F. och han innehar en falsk identitetshandling med namnet M. M. A..

A-W. F. har gjort gällande att han aldrig har använt namnet M. M. A., att han inte innehar någon förfalskad legitimation och att han inte har någon som helst anknytning till Frankrike. A-W. F. har ifrågasatt varför polisen inte i stället har eftersökt M. M. A..

Den i ärendet hittills åberopade utredningen är bristfällig när det gäller frågan huruvida det föreligger identitet mellan A-W. F. och den person vid namn M. M. A. som enligt det franska häktningsbeslutet misstänks vara mottagare av överföringen av pengar från det franska företags konto och huruvida A-W. F. även kallas M. M. A.. Vad som framkommit i ärendet visar dock inte att det franska häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt. Av detta skäl skall det franska häktningsbeslutet läggas till grund för bedömningen av om A-W. F. skall förbli häktad i avvaktan på prövningen av framställningen om utlämning till Frankrike för de aktuella brotten.

Då förutsättningarna för häktning även i övrigt är för handen lämnar Högsta domstolen överklagandet utan bifall.

För biträde åt A-W. F. i Högsta domstolen tillerkänns T. J. ersättning av allmänna medel med tretusensexhundraarton (3.618) kr, avseende arbete. Denna kostnad

skall stanna på staten.

Karin Jonsson

Föredraget 2003-10-08

Uppvisat och utlämnat för expediering 2003-10-09

Lars K Beckman